ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1950

Vyhlásené: 18.07.1950 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

89.

Zákon

zo dňa 12. júla 1950

o trestnom konaní správnom (trestný poriadok správny).

Národné shromaždenie Československej republiky usnieslo sa na tomto zákone:

HLAVA I.
Úvodné ustanovenia.

§ 1.

Účel zákona.

(1) Účelom tohto zákona je upraviť trestné konanie správne tak, aby umožnilo rýchle a spoľahlivo zisťovať a spravodlivo trestať priestupky a zabezpečiť tak splnenie úloh trestného zákona správneho, najmä vychovávať na plnenie povinností pri budovaní socializmu.

(2) Túto úlohu plnia národné výbory, a to v úzkej súčinnosti s pracujúcim ľudom, ktorý i svojou účasťou pri zisťovaní priestupkov prispieva na ochranu socialistickej výstavby.

§ 2.

Povinnosť stíhať priestupky.

Národné výbory stíhajú všetky priestupky, o ktorých sa dozvedia, a zisťujú pritom starostlivo všetky skutočnosti dôležité pre prejednanie veci.

§ 3.

Upustenie od stíhania.

Ak ide o priestupok menej významný a ak nevyžadujú záujmy pracujúceho ľudu stíhanie priestupku, môže národný výbor upustiť od začatia konania alebo konanie zastaviť.

§ 4.

Súčinnosť verejných orgánov v konaní.

Verejné orgány sú povinné pomáhať národným výborom pri stíhaní priestupkov, najmä bezodkladne vyhovieť ich dožiadaniu a oznamovať im priestupky, o ktorých sa dozvedia.

§ 5.

Chránenie štátnych záujmov.

Národné výbory a iné verejné orgány činné v trestnom konaní správnom sú povinné urobiť opatrenia, aby štátne, hospodárske a služobné tajomstvá neboly porušené.

§ 6.

Výnimky z dosahu platnosti trestného poriadku správneho.

a) príslušníkov brannej moci, Sboru národnej bezpečnosti a Sboru väzenskej stráže pre priestupky spáchané v činnej službe,

b) osoby, ktorým prislúcha právo exteritoriality alebo osobné oslobodenie.

HLAVA II.
Všeobecné ustanovenia.

Diel 1.
Pôsobnosť a príslušnosť.

§ 7.
Pôsobnosť.

(1) Priestupky stíhajú v prvej stolici okresné národné výbory.

(2) Vláda ustanoví nariadením, ktoré priestupky a v akom rozsahu budú stíhať v prvej stolici miestne národné výbory.

§ 8.
Príslušnosť.

(1) Priestupok stíha národný výbor, v obvode ktorého bol priestupok spáchaný.

(2) Ak nemožno zistiť, kde bol priestupok spáchaný, alebo ak bol priestupok spáchaný v cudzine, vykoná konanie národný výbor, v obvode ktorého má obvinený bydlisko, pracovisko alebo pobyt; ak ich nemá v Československej republike alebo ak sa nedajú zistiť, vykoná konanie národný výbor, v obvode ktorého priestupok vyšiel najavo.

(3) Ak je podľa odsekov 1 a 2 príslušných niekoľko národných výborov, vykoná konanie národný výbor, ktorý prvý vo veci urobil opatrenie.

(4) Národný výbor príslušný stíhať priestupok môže v záujme urýchlenia konania požiadať iný národný výbor toho istého stupňa, aby vykonal konanie miesto neho.

§ 9.
Spoločné konanie.

(1) Spoločné konanie sa koná o všetkých priestupkoch toho istého obvineného a proti všetkým osobám, priestupky ktorých sú v úzkej súvislosti. Z dôležitých dôvodov možno niektorý priestupok zo spoločného konania vylúčiť.

(2) Ak sa majú vo spoločnom konaní prejednať priestupky, stíhať ktoré patrí do pôsobnosti ako miestnemu, tak aj okresnému národnému výboru, vykoná konanie okresný národný výbor.

(3) Spoločné konanie o priestupkoch spáchaných v obvode rôznych národných výborov toho istého stupňa vykoná ten národný výbor, ktorému prislúcha vykonať konanie o najzávažnejšom priestupku. Z niekoľkých národných výborov takto príslušných vykoná konanie národný výbor, ktorý prvý urobil vo veci opatrenie.

§ 10.
Zamedzenie dvojitého potrestania.

(1) Ak vznikne domnienka, že čin, ktorý má byť stíhaný ako priestupok, zakladá skutkovú podstatu činu stíhateľného súdom, nezačne, poprípade preruší národný výbor konanie a upozorní na vec príslušného prokurátora. Ak sa už pre taký čin začalo trestné konanie súdne, preruší národný výbor vždy konanie až do času, keď súdne rozhodnutie nadobudne právoplatnosť.

(2) Ak sa už vydal trestný výmer (trestný rozkaz), odloží sa jeho výkon. Ak dôjde k súdnemu potrestaniu, zruší trestný výmer (trestný rozkaz) národný výbor, ktorý vo veci rozhodol v prvej stolici.

§ 11.
Vylúčenie predpojatých orgánov.

(1) Z vykonávania konania sú vylúčené orgány, u ktorých pre pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon dotýka, alebo k ich zákonným zástupcom alebo splnomocnencom možno pochybovať o ich nepredpojatosti.

(2) V druhej stolici je vylúčený aj ten, kto sa ako orgán národného výboru zúčastnil na konaní vo veci v prvej stolici.

Diel 2.
Zadržanie osoby, väzba a iné obmedzenia.

§ 12.
Zadržanie osoby.

(1) Osobu podozrivú z priestupku môžu zadržať predovšetkým orgány národnej bezpečnosti a len v osobitných prípadoch iné verejné orgány. Zadržanie osoby možno vykonať,

a) ak je pochybnosť o jej totožnosti,

b) ak sa snaží útekom vyhnúť trestnému stíhaniu, alebo

c) ak vzbudzuje dôvodnú obavu, že bude pôsobiť na svedkov alebo spoluobvinených alebo inak brániť objasneniu veci.

(2) Podľa odseku 1 písm. a) možno zadržať osobu len do času, než sa zistí jej totožnosť. Zadržanie podľa odseku 1 písm. c) možno vykonať len vtedy, ak ide o závažný priestupok, a len na písomný rozkaz národného výboru, v ktorom sa označí priestupok a dôvod zadržania; ak je však nebezpečenstvo v omeškaní, možno zadržanie vykonať i bez takého rozkazu.

(3) Písomný rozkaz na zadržanie treba zadržanej osobe doručiť pri zadržaní, a ak je to nemožné, najneskoršie do 48 hodín po ňom.

(4) Zadržaná osoba musí byť najneskoršie do 48 hodín prepustená alebo odovzdaná príslušnému národnému výboru.

§ 13.
Väzba.

Zadržanú osobu národný výbor ihneď vyslúchne. Ak dôvod zadržania podľa § 12 dosiaľ trvá, vezme zadržanú osobu do väzby; inak ju prepustí na slobodu.

§ 14.
Čas väzby.

(1) Verejné orgány činné v trestnom konaní správnom sú povinné pôsobiť na to, aby sa väzba čo najviac skrátila.

(2) Len čo prestane dôvod väzby, prepustí sa obvinený ihneď na slobodu. Inak sa väzba končí vydaním trestného výmeru prvej stolice, najneskoršie však uplynutím 30 dní od zadržania. Ak bol obvinenému uložený prvou stolicou trest odňatia slobody vyšší než 30 dní, môže sa väzba predĺžiť až do rozhodnutia odvolacej stolice, nikdy však na dlhší čas, než robí trest vyslovený prvou stolicou.

(3) Čas väzby sa započítava do výmery trestu odňatia slobody. Ak sa ukladá len pokuta, prihliadne sa pri jej výmere taktiež na väzbu.

§ 15.
Iné obmedzenia.

Namiesto väzby môže národný výbor obvinenému uložiť obmedzenie čo do miesta pobytu alebo povinnosť bezodkladne oznamovať národnému výboru zmenu pobytu.

§ 16.
Samostatné odvolanie.

Proti rozhodnutiu o zadržaní osoby, o jej vzatí do väzby alebo o iných obmedzeniach (§ 15) možno podať samostatné odvolanie; odvolanie však nemá odkladný účinok.

Diel 3.
Prehľadanie domu a osoby, vydanie a odňatie veci.

§ 17.
Dôvody prehľadania.

(1) Ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inej miestnosti či priestore je vec dôležitá pre konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá z priestupku, môže sa vykonať prehľadanie domu.

(2) Ak je dôvodné podozrenie, že niekto má u seba vec, ktorá je dôležitá pre konanie, môže sa u neho vykonať prehľadanie osoby.

§ 18.
Predchádzajúci výsluch.

Prehľadanie domu alebo osoby možno konať len po predchádzajúcom výsluchu toho, u koho alebo na kom sa má vykonať, a len vtedy, ak sa výsluchom nedosiahne ani dobrovoľné vydanie hľadanej veci, ani neprestanú iné dôvody, ktoré svedčia pre vykonanie prehľadania. Tento výsluch nie je potrebný, ak je nebezpečenstvo v omeškaní.

§ 19.
Rozkaz na prehľadanie.

(1) Prehľadanie domu alebo osoby sa môže vykonať len na písomný odôvodnený rozkaz národného výboru. Taký rozkaz nie je potrebný, ak je nebezpečenstvo v omeškaní.

(2) Písomný rozkaz sa musí doručiť osobe, u ktorej sa prehľadanie koná, pri prehľadaní, a ak je to nemožné, najneskoršie do 48 hodín po ňom.

(3) Proti rozkazu národného výboru na vykonanie prehľadania domu alebo osoby možno podať samostatné odvolanie; odvolanie však nemá odkladný účinok.

§ 20.
Výkon.

(1) Prehľadanie domu alebo osoby vykonávajú predovšetkým orgány národnej bezpečnosti a v osobitných prípadoch aj iné verejné orgány.

(2) Orgán vykonávajúci prehľadanie je povinný preukázať sa svojím oprávnením a umožniť, aby na prehľadaní domu bol prítomný ten, u koho sa koná, alebo jeho zástupca.

(3) K výkonu prehľadania domu a osoby sa priberie podľa možnosti hodnoverná osoba ako svedok.

(4) Na žiadosť osoby, u ktorej sa prehľadanie vykonalo, dá jej orgán vykonávajúci prehľadanie ihneď, a ak je to nemožné, do 48 hodín potom písomné potvrdenie o dôvodoch prehľadania a o jeho výsledku, ako aj o veciach pri ňom vydaných alebo odňatých.

§ 21.
Vydanie a odňatie veci.

(1) Kto má u seba vec dôležitú pre konanie, najmä vec, ktorá môže byť vyhlásená za prepadnutú alebo zhabanú v prospech štátu, je povinný vydať ju na vyzvanie národnému výboru.

(2) Ak nevyhovie výzve na vydanie veci, môže sa mu vec na rozkaz národného výboru odňať. Na to treba vyzvanú osobu zároveň upozorniť.

(3) Pri nebezpečenstve v omeškaní alebo pri výkone prehľadania domu či osoby môžu verejné orgány odňať vec i bez predchádzajúcej výzvy na vydanie veci a bez predchádzajúceho rozkazu národného výboru, sú však povinné oznámiť to príslušnému národnému výboru. Národný výbor bezodkladne rozhodne o tom, či odňatie zostáva v platnosti.

(4) Osobe, ktorá vec vydala alebo ktorej vec bola odňatá, vydá orgán úkon vykonávajúci písomné potvrdenie o vydaní alebo odňatí veci.

(5) Proti rozhodnutiu národného výboru o odňatí veci možno podať samostatné odvolanie; odvolanie však nemá odkladný účinok.

§ 22.
Vrátenie veci.

(1) Ak už nie je vec potrebná na ďalšie konanie, vráti sa tomu, kto ju vydal alebo komu sa odňala, pokiaľ na ňu neuplatňuje právo iná osoba, alebo tomu, právo ktorého na vec je nepochybné.

(2) Vydaná alebo odňatá vec sa ponechá v úschove zpravidla na národnom výbore; ak je však nebezpečenstvo, že sa vec skazí, alebo ak vyžaduje úschova veci nepomerný náklad, ktorý nie je ochotná uhradiť osoba, ktorá uplatňuje právo na vec, predá sa a výťažok sa ponechá v úschove národného výboru.

Diel 4.
Spoločné ustanovenia.

§ 23.
Podanie.

(1) Podanie možno urobiť písomne, ústne alebo telegraficky. O ústnom podaní treba spísať zápisnicu, ktorú podpíše ten, kto podanie urobil.

(2) Ak je podanie nesprávne označené, rozhoduje pre účely konania jeho obsah.

§ 24.
Počítanie lehôt.

(1) Pri počítaní lehôt určených podľa dní sa nepočíta deň, do ktorého spadá čas alebo udalosť, ktorou sa má lehota začínať.

(2) Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa posledného týždňa alebo mesiaca, ktorý sa svojím menom alebo číselným označením shoduje s dňom, ktorého sa lehota začala. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci, končí sa lehota uplynutím posledného dňa mesiaca.

(3) Začiatku a behu lehoty neprekážajú dni pracovného pokoja. Ak pripadne koniec lehoty na deň pracovného pokoja, pokladá sa najbližší pracovný deň za posledný deň lehoty.

(4) Lehota je zachovaná, ak sa podanie v lehote dalo na poštu s adresou orgánu, u ktorého sa má alebo môže urobiť.

(5) V pochybnosti sa považuje lehota za zachovanú, ak sa nepreukáže opak.

§ 25.
Navrátenie lehoty.

(1) Ak zmešká niekto z ospravedlniteľných dôvodov bez vlastnej viny lehotu na podanie opravného prostriedku alebo na podanie návrhu na stíhanie priestupku urážky na cti, povolí mu národný výbor, ktorý vo veci rozhodoval alebo mal rozhodovať v prvej stolici, navrátenie lehoty, ak o to požiada do 15 dní od prestania prekážky a podá v tej istej lehote zmeškaný opravný prostriedok alebo návrh.

(2) Právne účinky včas podanej žiadosti o navrátenie lehoty na podanie opravného prostriedku sú tie isté, aké má včas podaný opravný prostriedok.

(3) Ak povolí národný výbor navrátenie lehoty, považuje sa lehota na podanie opravného prostriedku alebo návrhu za zachovanú.

§ 26.
Zúčastnená osoba.

Zúčastnenou osobou sa rozumie

a) ten, ktorého vec môže byť alebo bola zhabaná, hoci nie je vo veci obvineným,

b) ten, komu môže byť alebo bolo uložené ručenie za nevymožiteľnú pokutu,

c) urazený, ktorý podal návrh na stíhanie pre priestupok urážky na cti.

§ 27.
Splnomocnenec.

(1) Obvinený, zúčastnené osoby a ich zákonní zástupcovia konajú pred národným výborom osobne; môžu sa však dať zastupovať splnomocnencom, ak nerozhodne národný výbor, že musia byť prítomní osobne.

(2) V konaní o urážkach na cti je vylúčené zastupovanie advokátom.

§ 28.
Nazeranie do spisov.

(1) Obvinený, zúčastnené osoby, ich zákonní zástupcovia a splnomocnenci majú právo po vydaní trestného výmeru nazerať do spisov s výnimkou zápisníc o porade a robiť si z nich výpisy a poznámky.

(2) Nazretie do spisov môže sa odoprieť z dôvodov uvedených v § 5.

§ 29.
Poriadkové pokuty.

(1) Národný výbor môže tomu, kto ruší konanie alebo sa k orgánu vykonávajúcemu konanie chová urážlivo alebo nesplní jeho rozkazy, uložiť poriadkovú pokutu do 5.000 Kčs.

(2) Z dôvodov hodných osobitného zreteľa môže národný výbor poriadkovú pokutu odpustiť alebo zmierniť.

§ 30.
Predvedenie.

Ak sa neustanoví osoba, ktorá bola riadne predvolaná, bez dostatočného ospravedlnenia na národný výbor, môže byť predvedená. Predvolaného treba upozorniť na možnosť predvedenia a na iné následky toho, keby sa neustanovil.

§ 31.
Dôkaz svedkami.

(1) Každý je povinný na vyzvanie vypovedať pred národným výborom ako svedok.

(2) Svedka treba pred výsluchom vyzvať, aby vypovedal pravdivo, a treba ho poučiť o tom, kedy môže odoprieť výpoveď, a o trestných následkoch krivej výpovede.

(3) Verejný orgán nesmie byť vyslúchaný ako svedok o tom, čo sa dozvedel pri výkone svojho úradu alebo svojej služby a čo je povinný zachovávať v tajnosti, okrem prípadu ak bol od tejto povinnosti oslobodený.

(4) Odoprieť vypovedať ako svedok je oprávnený príbuzný obvineného v pokolení priamom a súrodenec, manžel, osvojenec alebo osvojiteľ obvineného.

(5) Svedok je oprávnený odoprieť vypovedať aj vtedy, keby

a) porušil štátom výslovne uloženú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti, okrem prípadu ak by od tejto povinnosti bol oslobodený patričným orgánom alebo tým, v záujme ktorého túto povinnosť má,

b) spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v pokolení priamom, súrodencovi alebo manželovi alebo iným osobám v pomere rodinnom alebo obdobnom, ujmu ktorých by pociťoval ako ťažkú ujmu vlastnú.

§ 32.
Dôkaz znalcami.

(1) Ak je potrebný znalecký posudok, priberie národný výbor jedného alebo niekoľkých znalcov.

(2) Ak je na podanie znaleckého posudku potrebná krvná skúška alebo iný podobný úkon, je obvinený povinný trpieť, aby lekár vykonal na ňom taký úkon, pokiaľ nie je spojený s vážnym ohrozením zdravia obvineného.

(3) Ustanovenia §§ 11 a 31 platia obdobne i pre znalcov.

§ 33.
Dôkaz ohliadkou.

Ohliadka sa vykoná, ak sa majú priamym pozorovaním zistiť alebo objasniť skutočnosti závažné pre trestné konanie správne.

HLAVA III.
Konanie.

Diel 1.
Blokové konanie.

§ 34.
Podmienky konania.

Národné výbory môžu splnomocniť verejné orgány, aby za priestupky ukladaly ihneď na mieste pokuty osobám, ktoré boly pri priestupku pristihnuté a sú ochotné pokutu zaplatiť, a aby pokutu ihneď vybraly trestným blokom. Splnomocnenie pre územie presahujúce obvod krajského národného výboru udeľuje Ministerstvo vnútra po dohode so zúčastnenými ústrednými úradmi.

§ 35.
Následky nezaplatenia pokuty.

(1) Ak nie je pristihnutá osoba ochotná pokutu zaplatiť, upustí splnomocnený orgán od uloženia pokuty a oznámi priestupok príslušnému národnému výboru.

(2) Ak je pristihnutá osoba ochotná pokutu zaplatiť, avšak nemôže tak na mieste urobiť, vydá jej splnomocnený orgán osobitný trestný blok, ktorý obsahuje aj poučenie o tom, akým spôsobom má byť pokuta zaplatená, a o následkoch nezaplatenia. Ak nebude pokuta zaplatená v určenej lehote, uskutoční sa vykonávacie konanie.

§ 36.
Trestný blok pre neprítomného.

Trestný blok sa môže vydať i v neprítomnosti obvineného tým, že sa pripevní na vec, ktorou bol priestupok spáchaný. Ak nebola pokuta zaplatená v určenej lehote, stratí trestný blok platnosť a splnomocnený orgán oznámi priestupok príslušnému národnému výboru.

§ 37.
Neprípustnosť odvolania.

Proti uloženiu pokuty v blokovom konaní je odvolanie neprípustné.

Diel 2.
Rozkazné konanie.

§ 38.
Podmienky konania.

Národný výbor môže uložiť trest za priestupok bez ďalšieho konania trestným rozkazom, ak nie sú pochybnosti o tom, že obvinený je páchateľom priestupku.

§ 39.
Obsah trestného rozkazu.

Trestný rozkaz sa musí odôvodniť a musí obsahovať poučenie o podaní odporu.

§ 40.
Odpor.

(1) Proti trestnému rozkazu môže obvinený podať do 15 dní odo dňa doručenia odpor. V odpore označí pokiaľ možno dôkazy, slúžiace na jeho obranu. Odpor sa podáva na národnom výbore, ktorý vydal trestný rozkaz. Obvinenému nie je však na ujmu, ak podal odpor na nadriadenom národnom výbore alebo ústne na miestnom národnom výbore svojho bydliska alebo pracoviska.

(2) Včasným podaním odporu stráca trestný rozkaz platnosť. Národný výbor vykoná potom ústne pojednávanie alebo písomné konanie, pričom odpor môže sa považovať za ospravedlnenie obvineného v smysle § 44 ods. 2.

(3) Neskoro podaný odpor odmietne národný výbor, ktorý vydal trestný rozkaz.

(4) Ak nebol odpor podaný včas, má trestný rozkaz účinky právoplatného trestného výmeru.

Diel 3.
Ústne pojednávanie a písomné konanie.

§ 41.
Ústne pojednávanie.

Ak nebol priestupok potrestaný v blokovom alebo rozkaznom konaní alebo ak sa nevykoná písomné konanie (§ 44), vykoná národný výbor o veci ústne pojednávanie.

§ 42.
Predvolanie osôb na ústne pojednávanie.

Na ústne pojednávanie sa vždy predvolá obvinený. Podľa okolností prípadu sa predvolajú aj zúčastnené osoby, svedkovia, znalci a poškodený.

§ 43.
Účasť verejnosti pri ústnom pojednávaní.

(1) Ústne pojednávanie je neverejné, najmä ak sa má pri ňom pojednávať o veciach, ktoré sa musia uchovať v tajnosti z dôvodov štátneho, hospodárskeho alebo služobného tajomstva (§ 5).

(2) Inak sa môže ústne pojednávanie vykonať za účasti verejnosti, ak to uzná národný výbor za vhodné, najmä ak možno očakávať, že verejné prejednanie priestupku prispeje na výchovu obyvateľstva.

(3) Ak je to účelné, môže národný výbor vykonať ústne pojednávanie aj za obmedzenej účasti verejnosti; na také pojednávanie pozve len osoby, prítomnosť ktorých považuje za žiadúcu.

§ 44.
Písomné konanie.

(1) Ak je národný výbor toho názoru, že nie je účelné zisťovať skutkovú podstatu priestupku pri ústnom pojednávaní, vykoná písomné konanie.

(2) V tomto konaní môže si národný výbor zadovážiť základ pre rozhodnutie buď písomným ospravedlnením obvineného, alebo jeho výsluchom, poprípade výsluchom svedkov a znalcov, bez toho že by bola potrebná ich súčasná prítomnosť pred národným výborom. Tieto základy sa môžu zadovážiť aj prostredníctvom dožiadaného národného výboru.

§ 45.
Práva obvineného.

(1) Obvinenému musí byť poskytnutá možnosť, aby sa vyjadril o skutočnostiach, ktoré sa mu kladú za vinu.

(2) Na výpoveď alebo priznanie nesmie byť obvinený donucovaný.

Diel 4.
Trestné výmery a iné rozhodnutia.

§ 46.
Vydanie trestného výmeru.

(1) Po skončení ústneho pojednávania alebo písomného konania vydá národný výbor trestný výmer o vine a treste.

(2) Ak sa konalo vo veci ústne pojednávanie, vyhlási sa trestný výmer ústne. Písomné vyhotovenie trestného výmeru sa doručí obvinenému a zúčastneným osobám len vtedy, ak o to ihneď po vyhlásení trestného výmeru požiadajú alebo ak sa nezúčastnili na ústnom pojednávaní.

(3) Ak bolo vykonané písomné konanie, vydáva sa trestný výmer vždy písomne.

§ 47.
Obsah trestného výmeru.

(1) Trestný výmer musí sa odôvodniť a musí obsahovať poučenie o odvolaní.

(2) V trestnom výmere majú sa vyriešiť všetky otázky, ktoré s priestupkom súvisia.

§ 48.
Oprava chýb v trestnom výmere.

Chyby v písaní alebo v počítaní, ako aj iné zjavné nesprávnosti v trestnom výmere môže národný výbor opraviť kedykoľvek z úradnej moci alebo na návrh.

§ 49.
Iné rozhodnutia.

Iné rozhodnutia než trestné výmery sa vydávajú zpravidla písomne. Ustanovenia § 47 ods. 1 a § 48 platia i pre takéto rozhodnutia, ak boly vydané písomne.

HLAVA IV.
Osobitné konanie.

Diel 1.
Konanie proti mladistvým.

§ 50.
Všeobecné ustanovenia.

(1) Ustanovenia tohto dielu platia pre konanie o priestupkoch, ktoré obvinený spáchal pred dovŕšením osemnásteho roku.

(2) Ustanovenia tohto dielu však neplatia, ak sa koná o priestupkoch spáchaných obvineným jednak pred dovŕšením osemnásteho roku, jednak po ňom a ak je priestupok spáchaný po dovŕšení osemnásteho roku rovnako alebo prísnejšie trestný.

§ 51.
Vylúčenie zo spoločného konania.

Ak je z priestupku obvinená aj osoba staršia než osemnásť rokov, vylúči sa priestupok mladistvého zo spoločného konania, pokiaľ závažné dôvody účelnosti nesvedčia pre spoločné konanie.

§ 52.
Ustanovenie splnomocnenca z úradnej moci.

Ak je zákonný zástupca mladistvého účastný na priestupku alebo pokiaľ nie je zastupovanie zákonným zástupcom z akéhokoľvek dôvodu možné alebo pokiaľ je v rozpore so záujmami mladistvého, ustanoví národný výbor mladistvému splnomocnenca, a to zpravidla z osôb poverených výkonom hromadného poručenstva. Splnomocnenec má v konaní všetky práva a povinnosti zákonného zástupcu.

§ 53.
Zadržanie a väzba.

Mladistvý smie byť zadržaný alebo vzatý do väzby len celkom výnimočne, ak nemožno účel sledovaný zadržaním alebo väzbou dosiahnuť iným vhodným spôsobom.

§ 54.
Rozkazné a podrobovacie konanie.

Priestupok mladistvého nemožno prejednať v rozkaznom konaní ani v podrobovacom konaní.

§ 55.
Ústne pojednávanie.

(1) Ústne pojednávanie nemožno konať v neprítomnosti mladistvého.

(2) Zákonný zástupca mladistvého a verejný poručník majú právo byť prítomní na ústnom pojednávaní, robiť návrhy a dávať otázky vyslúchaným.

(3) Národný výbor môže zákonného zástupcu mladistvého predvolať na ústne pojednávanie.

§ 56.
Osoby oprávnené na podanie odvolania a iných návrhov.

(1) Odvolanie v prospech mladistvého môže podať okrem zákonného zástupcu a splnomocnenca aj verejný poručník. Tieto osoby môžu podať v prospech mladistvého aj žiadosť o zmiernenie alebo odpustenie trestu, ako aj návrh na obnovu konania a žiadosť o navrátenie lehoty.

(2) Osoby uvedené v odseku 1 môžu tak urobiť i proti vôli mladistvého.

§ 57.
Upovedomovanie oprávnených osôb.

O začatí konania proti mladistvému, o konaní ústneho pojednávania, o výsledku konania a o prepustení z väzby alebo z trestu odňatia slobody upovedomí národný výbor vždy aj verejného poručníka.

Diel 2.
Konanie v neprítomnosti obvineného.

§ 58.

(1) Proti obvinenému, ktorý sa skrýva alebo sa inak vyhýba konaniu, najmä tým, že sa neustanoví bez dostatočného ospravedlnenia na ústne pojednávanie, hoci bol naň riadne predvolaný, alebo sa zdržuje v cudzine, môže národný výbor vykonať konanie v jeho neprítomnosti.

(2) Ak ide o závažný priestupok, môže národný výbor určiť takej osobe splnomocnenca, ktorý má všetky práva obvineného.

Diel 3.
Podrobovacie konanie.

§ 59.
Predpoklady konania.

(1) Minister financií určí po dohode s ministrom vnútra nariadením, ktoré priestupky proti finančnému hospodárstvu a v ktorých prípadoch sa môžu na žiadosť obvineného prejednať v podrobovacom konaní.

(2) Podrobenie sa (§ 60) má tie isté právne účinky ako právoplatný trestný výmer.

§ 60.

Podrobovacie podmienky.

a) nahradí škodu spôsobenú štátu priestupkom,

b) zaplatí určenú pokutu,

c) vydá predmet priestupku, veci, ktorými bol priestupok spáchaný alebo ktoré boly na jeho spáchanie určené, ako i majetkový prospech, ktorý bol priestupkom získaný, a

d) vzdá sa bezvýhradne všetkých opravných prostriedkov,
upustí národný výbor od ďalšieho konania a obvinenému o tom na jeho žiadosť vydá osvedčenie.

Diel 4.
Konanie o urážkach na cti.

§ 61.
Návrh urazeného.

(1) Priestupky urážky na cti sa stíhajú len na návrh urazeného.

(2) Návrh na stíhanie musí sa podať na miestnom národnom výbore do 15 dní po tom, keď sa urazený o urážke dozvedel, najneskoršie však do troch mesiacov od spáchania priestupku.

(3) Z návrhu musí byť zjavné, kto je urazený a kto obvinený a čím sa urazený cíti na cti dotknutým; v návrhu sa majú podľa možnosti ponúknuť i dôkazy.

§ 62.
Smier.

(1) Miestny národný výbor predvolá urazeného i obvineného a pokúsi sa ich smieriť. Ak sa to nepodarí, predloží vec okresnému národnému výboru.

(2) Okresný národný výbor predvolá urazeného i obvineného a pokúsi sa taktiež o to, aby medzi nimi došlo k smieru.

(3) Ak dôjde medzi urazeným a obvineným k smieru, spíše sa o tom zápisnica. Národný výbor opatrí zápisnicu o smiere doložkou, že ho potvrdzuje; tým sa smier stane vykonateľným.

§ 63.
Konanie o návrhu.

(1) Ak zostane pokus o smier na okresnom národnom výbore bezvýsledný, vykoná sa o návrhu ústne pojednávanie.

(2) Až do skončenia konania v druhej stolici môže urazený svoj návrh na stíhanie so súhlasom obvineného kedykoľvek odvolať.

§ 64.
Následky neustanovenia sa urazeného na pojednávanie.

(1) Ak sa neustanoví urazený bez náležitého ospravedlnenia na pojednávanie o smiere alebo na ústne pojednávanie, platí, že od návrhu na stíhanie upustil.

(2) Inak môže národný výbor od začatia konania upustiť alebo konanie zastaviť len so súhlasom urazeného.

HLAVA V.
Odvolacie konanie.

§ 65.
Prípustnosť odvolania a odvolacia lehota.

(1) Proti trestným výmerom a iným rozhodnutiam v trestnom konaní správnom možno podať odvolanie, ak to nie je týmto zákonom výslovne vylúčené.

(2) Proti rozhodnutiam, ku ktorým došlo pred vydaním trestného výmeru, možno podať samostatné odvolanie len vtedy, ako je to výslovne pripustené. Inak sa možno proti nim odvolať až v odvolaní podanom proti trestnému výmeru.

(3) Odvolacia lehota je 15 dní. Ak sa nevydáva trestný výmer písomne (§ 46 ods. 2), počíta sa odvolacia lehota odo dňa jeho ústneho vyhlásenia; inak odo dňa jeho doručenia, poprípade odo dňa doručenia iného rozhodnutia.

§ 66.
Miesto podania.

(1) Odvolanie sa podáva na národnom výbore, ktorý rozhodol v prvej stolici.

(2) Odvolateľovi nie je však na ujmu, ak podá odvolanie na nadriadenom národnom výbore alebo ústne na miestnom národnom výbore svojho bydliska alebo pracoviska.

§ 67.
Odkladný účinok odvolania a jeho vylúčenie.

(1) Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, má včas podané odvolanie odkladný účinok.

(2) Národný výbor môže v rozhodnutí vylúčiť odkladný účinok odvolania, ak okamžitý výkon rozhodnutia je odôvodnený nebezpečenstvom v omeškaní alebo inými naliehavými okolnosťami. Odkladný účinok odvolania nemožno však vylúčiť pri výrokoch o trestoch odňatia slobody, verejného pokarhania, zákazu pobytu a uverejnenia trestného výmeru.

(3) Proti rozhodnutiu, ktorým sa vylučuje odkladný účinok odvolania podľa odseku 2, sa nemožno odvolať.

§ 68.
Vybavenie odvolania prvou stolicou.

Ak odvolanie bolo podané včas a ak dospel národný výbor prvej stolice k názoru, že by sa mu mohlo vyhovieť, môže sám vyhovieť odvolaciemu návrhu a vybaviť odvolanie, ak sa netýka rozhodnutie nikoho iného než odvolateľa.

§ 69.
Odvolacia stolica.

Ak odvolanie nevybavil národný výbor prvej stolice, rozhodne o ňom s konečnou platnosťou národný výbor bezprostredne nadriadený.

§ 70.
Vybavenie odvolania odvolacou stolicou.

(1) Ak neodmietne odvolacia stolica odvolanie ako oneskorené alebo neprípustné, preskúma rozhodnutie prvej stolice vo všetkých smeroch a je oprávnená ho akokoľvek zmeniť alebo doplniť.

(2) Na vady konania má odvolacia stolica prihliadnuť len potiaľ, pokiaľ môžu mať vplyv na rozhodnutie. Ak nemôže také vady sama odstrániť, zruší rozhodnutie a vráti vec prvej stolici na nové prejednanie.

§ 71.
Zmena trestného výmeru v prospech spoluobvineného.

Ak sa zmení trestný výmer v prospech obvineného z dôvodu, ktorý prospieva aj spoluobvinenému, zmení národný výbor trestný výmer vždy aj v prospech spoluobvineného, i keď nepodal odvolanie.

§ 72.

Všeobecné ustanovenie o odvolacom konaní.

Pre odvolacie konanie platia inak primerane ustanovenia o konaní v prvej stolici. Odvolacia stolica posúdi sama, či sa má odvolanie vybaviť na základe spisov prvej stolice alebo či ho treba prejednať pri ústnom pojednávaní.

HLAVA VI.
Zmena rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Diel 1.
Zrušenie trestného výmeru z úradnej moci.

§ 73.

(1) Krajský národný výbor zruší trestný výmer z úradnej moci, ak sa prieči záujmom pracujúceho ľudu.

(2) Krajský národný výbor môže začať konanie podľa odseku 1 najneskoršie do šesť mesiacov odo dňa, keď trestný výmer nadobudol právoplatnosť.

(3) Krajský národný výbor rozhoduje vo veci s konečnou platnosťou.

Diel 2.
Zmiernenie alebo odpustenie trestu.

§ 74.
Podanie žiadosti.

(1) Potrestaný môže z dôvodov hodných osobitného zreteľa žiadať, aby mu bol uložený trest zmiernený alebo úplne odpustený.

(2) Žiadosť sa podáva na národnom výbore, ktorý rozhodol v prvej stolici.

(3) Žiadosť nemá odkladný účinok.

§ 75.
Rozhodnutie o žiadosti.

(1) Ak sa žiadosť vybavením odvolania prvou stolicou (§ 68) nestane bezpredmetnou, rozhodne o nej s konečnou platnosťou odvolacia stolica.

(2) Odvolacia stolica môže zmierniť alebo odpustiť ako trest hlavný, tak i tresty vedľajšie.

(3) Ak nevyhovie odvolacia stolica žiadosti alebo ak jej vyhovie len čiastočne, môže potrestaný podať novú žiadosť na nadriadený národný výbor. Ak nie je ani s rozhodnutím tohto národného výboru spokojný alebo ak niet takého národného výboru vôbec, môže potrestaný podať žiadosť na ministra vnútra.

§ 76.
Amnestia.

Amnestiu vo veciach priestupkov udeľuje vláda.

Diel 3.
Obnova konania.

§ 77.
Podmienky obnovy.

(1) Konanie ukončené právoplatným rozhodnutím môže sa na návrh alebo z úradnej moci obnoviť,

a) ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy národnému výboru predtým neznáme, ktoré by mohly odôvodniť iné rozhodnutie vo veci, alebo

b) ak vyjde najavo, že sa orgán vykonávajúci konanie dopustil v pôvodnom konaní trestného porušenia povinností, ktoré mohlo mať vplyv na rozhodnutie.

(2) V neprospech potrestaného môže sa konanie obnoviť len vtedy, ak neuplynul odo dňa, keď trestný výmer nadobudol právoplatnosť, čas jedného roku.

§ 78.
Podanie návrhu.

Návrh na obnovu konania môže podať potrestaný alebo jeho dedičia, návrh na obnovu konania pre priestupok urážky na cti aj urazený.

§ 79.
Konanie o obnove.

(1) O obnove konania rozhoduje národný výbor, ktorý vo veci rozhodol v prvej stolici.

(2) Ak možno očakávať, že bude povolená obnova v prospech potrestaného, odloží alebo preruší sa výkon trestu až do rozhodnutia o obnove.

(3) Proti rozhodnutiu, ktorým bola obnova povolená, možno sa odvolať až v odvolaní proti rozhodnutiu, ktoré sa vydá v obnovenom konaní.

Diel 4.
Spoločné ustanovenie.

§ 80.

Ustanovenia tejto hlavy neplatia pre konanie blokové a pre podrobovacie konanie.

HLAVA VII.
Trovy konania.

§ 81.
Všeobecné ustanovenia.

(1) Trovy trestného konania správneho znáša zásadne štát. Obvinený znáša sám trovy, ktoré mu vznikly v konaní.

(2) Ak bol obvinený potrestaný, môže mu národný výbor uložiť náhradu trov konania, počítajúc do toho trovy výkonu trestu.

(3) Trovy, ktoré boly spôsobené svojvoľnými návrhami alebo tým, že došlo k odloženiu ústneho pojednávania alebo iného úkonu, pretože bez dostatočného ospravedlnenia nevyhovelo sa rozkazu národného výboru, môžu sa uložiť tomu, kto ich zavinil.

(4) Náhradu trov konania nemožno uložiť vtedy, keby sa tým vážne ohrozilo uspokojenie základných životných potrieb dotyčnej osoby alebo tých, o ktoré sa táto osoba stará.

§ 82.
Náhrada trov konania pri urážkach na cti.

(1) Ak sa skončilo konanie o urážke na cti potrestaním obvineného, môže národný výbor priznať urazenému voči obvinenému nárok na náhradu potrebných trov, ktoré mu vznikly.

(2) Ak nedošlo k potrestaniu obvineného, môže mu národný výbor priznať nárok na náhradu trov uvedených v odseku 1 voči tomu, kto podal návrh na stíhanie.

§ 83.
Zodpovednosť viac osôb za náhradu trov.

Ak je niekoľko osôb povinných nahradiť trovy konania, sú zodpovedné za ne rukou spoločnou a nerozdielnou, ak národný výbor, prihliadajúc na ich účasť na veci, nerozhodne inak.

§ 84.
Nároky svedkov a znalcov.

(1) Svedok má nárok na náhradu potrebných výdavkov a ušlej odmeny za prácu.

(2) Znalec má nárok na náhradu potrebných výdavkov a na primeranú odmenu.

(3) Nárok svedka musí sa uplatniť do 15 dní od vydania svedectva.

HLAVA VIII.
Vykonávacie konanie.

§ 85.
Predpisy o výkone trestov.

(1) Pre výkon trestov odňatia slobody, ako aj pre dozor nad výkonom týchto trestov v súdnych väzniciach alebo v ústavoch pre mladistvých platia súdne predpisy.

(2) Bližšie predpisy o výkone trestov odňatia slobody v správnych väzniciach a v táboroch nútenej práce a o tom, ktoré osoby nemôžu byť zaradené do tábora nútenej práce, vydá Ministerstvo národnej bezpečnosti po dohode s Ministerstvom vnútra.

(3) O vymáhaní pokút a o výkone iných majetkových trestov platia, pokiaľ sa v tomto zákone neustanovuje inak, predpisy platné pre výkon iných rozhodnutí národných výborov.

§ 86.
Odklad výkonu trestu odňatia slobody.

(1) Národný výbor, ktorý vydal trestný výmer v prvej stolici, môže povoliť primeraný odklad výkonu trestu odňatia slobody, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa a ak niet obavy, že odklad výkonu trestu sa zneužije.

(2) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 sa nemožno odvolať.

§ 87.
Odklad vymáhania pokuty a jej splácanie.

(1) Na žiadosť potrestaného môže národný výbor, ktorý vydal trestný výmer v prvej stolici, zo závažných dôvodov vymáhanie pokuty na primeraný čas odložiť alebo povoliť splácanie uloženej pokuty.

(2) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 sa nemožno odvolať.

§ 88.
Upustenie od exekučného vymáhania pokuty.

Národný výbor upustí od exekučného vymáhania pokuty, ak je zrejmé, že by nemalo výsledok alebo že by výkonom trestu bolo vážne ohrozené uspokojenie základných životných potrieb potrestaného alebo osôb, o ktoré sa stará.

§ 89.
Nariadenie výkonu náhradného trestu.

(1) Ak je pokuta nevymožiteľná alebo ak sa upustilo od exekučného vymáhania, nariadi národný výbor výkon náhradného trestu odňatia slobody. Ak sa však ručenie za nevymožiteľnú pokutu uložilo iným osobám, urobí tak až vtedy, ak nemožno pokutu vymôcť od žiadnej z nich alebo ak sa upustilo od exekučného vymáhania od všetkých týchto osôb.

(2) Ak je nevymožiteľná iba časť pokuty, nariadi národný výbor výkon len pomernej časti náhradného trestu.

(3) Potrestaný môže kedykoľvek odvrátiť výkon náhradného trestu alebo jeho pomernej časti tým, že zaplatí pokutu alebo jej pomernú časť.

(4) Proti rozhodnutiu národného výboru podľa odsekov 1 a 2 sa nemožno odvolať.

HLAVA IX.
Prechodné a záverečné ustanovenia.

§ 90.

(1) Pre rozhodovanie o závažnejších priestupkoch sa zriadi na národných výboroch trojčlenná trestná komisia. Bližšie predpisy o rozsahu jej činnosti vydá Ministerstvo vnútra po dohode so zúčastnenými ústrednými úradmi.

(2) Všeobecné predpisy upravujúce organizáciu a činnosť národných výborov a ich zložiek zostávajú inak nedotknuté.

§ 91.

Dokiaľ nebude vydané vládne nariadenie podľa § 7 ods. 2, vykonávajú miestne národné výbory trestnú právomoc v doterajšom rozsahu.

§ 92.

Ustanovenia tohto zákona platia i pre veci prejednávané, o ktorých sa konanie v deň začiatku účinnosti tohto zákona neskončilo; lehoty plynúce v deň začiatku účinnosti tohto zákona končia sa dňom určeným za koniec lehoty podľa tohto zákona, okrem prípadu ak by lehota podľa doterajších predpisov bola pre dotyčnú osobu výhodnejšia.

§ 93.

Platnosť, poprípade používateľnosť strácajú všetky predpisy v odbore trestného konania správneho a ustanovenia všetkých predpisov, ktoré upravujú vec, na ktorú sa vzťahuje tento zákon, najmä:

1. predpisy, podľa ktorých mohly národné výbory v niektorých prípadoch rozhodovať v trestnom konaní správnom o náhrade škody spôsobenej priestupkom (konanie adhézne),
2. nariadenie č. 52/1851 r. z., ktorým sa povoľuje upustenie od riadneho trestného konania pre dôchodkové priestupky,
3. nariadenie č. 96/1854 r. z., ktorým sa vydáva predpis, ako majú politické a policajné úrady vykonávať nariadenia a trestné výmery nimi vydané,
4. nariadenie č. 61/1855 r. z., ktorým sa podľa najvyšších rozhodnutí zo dňa 14. septembra 1852, 10. januára a 29. júla 1853 a 4. februára 1855 ustanovujú úrady, ktorým odo dňa účinnosti trestného súdneho poriadku zo dňa 29. júla 1853 prislúcha vyšetrovať a trestať priestupky, ktoré nie sú v trestnom zákone zo dňa 27. mája 1852 vyhlásené za trestné činy, a ktorým sa zároveň ustanovuje konanie, na ktoré treba pri tom dbať,
5. nariadenie č. 34/1858 r. z., ktorým sa vydávajú predpisy o konaní vo veciach priestupkov náležiacich do pôsobnosti politických úradov,
6. nariadenie č. 129/1858 r. z., ktorým sa podľa najvyššieho rozhodnutia zo dňa 19. augusta 1858 vydávajú ustanovenia o spôsobilosti na výkon sudcovského úradu vo veciach vyšetrovania a trestania priestupkov prikázaných politickým a policajným úradom a ktorým sa zrušuje nariadenie č. 321/1854 r. z.,
7. nariadenie č. 52/1859 r. z., ktorým sa vyhlasuje, že peňažné pokuty a iné pokuty na majetku prechádzajú na dedičov odsúdeného, ak zomrie odsúdený po tom, keď trestný výmer už nadobudol právoplatnosť,

8. nariadenie č. 31/1860 r. z., ktorým sa vydávajú predpisy o odvolaní a o mimoriadnom práve zmierňovať a odpúšťať tresty vo veciach priestupkov náležiacich do pôsobnosti politických úradov a nepojatých do trestného zákona,
9. nariadenie č. 124/1868 r. z., o vybavovaní sťažností vo veciach náležiacich do pôsobnosti politických úradov,
10. zák. čl. XXVII/1892, o výkone trestu zatvorenia a väzenia a o použití súm plynúcich z peňažných trestov,
11. zákon č. 101/1896 r. z., ktorým sa doplňujú alebo pozmeňujú ustanovenia o postupe pri podávaní opravných prostriedkov proti rozhodnutiam a opatreniam politických úradov,
12. nariadenie č. 127.000/1903 B. M. (uh. m. vnútra), ktorým sa vydávajú predpisy o evidencii, manipulácii a zúčtovaní priestupkových peňažných trestov uložených správnymi úradmi, určených trov konania, odškodného (prisúdených pohľadávok) a peňažných pokút, ďalej súm pochádzajúcich zo speňaženia zhabaných vecí a vecí bez pána (zvieratá a predmety),
13. zák. čl. XXXVI/1908, o doplnení a zmene trestných zákonníkov a trestného poriadku,
14. nariadenie č. 65.000/1909 B. M. (uh. m. vnútra a spravodlivosti), o jednotnej úprave policajného trestného konania,
15. nariadenie č. 105.000/1909 B. M. (uh. m. vnútra a spravodlivosti), o úprave policajného trestného poriadku spravovacieho,
16. zák. čl. VII/1913, o súdoch mladistvých,
17. § 22 ods. 2 zákona č. 562/1919 Sb., o podmienečnom odsúdení a o podmienečnom prepustení,
18. §§ 210 až 230 zákona č. 76/1927 Sb., o priamych daniach, v znení neskorších úprav,
19. § 19 vládneho nariadenia č. 51/1936 Sb., o organizácii policajnej správy a služby a o niektorých iných opatreniach z odboru vnútornej správy,
20. vládne nariadenie č. 393/1941 Sb., o správnom trestnom práve a konaní v odbore vyživovacom, zásobovacom a cenovom,
21. zákon č. 51/1942 Sl. z., o stíhaní a trestaní priestupkov podľa niektorých právnych predpisov o cenách a zásobovaní obyvateľstva,
22. zákon č. 21/1943 Sl. z., ktorým sa mení a doplňuje zákon o stíhaní a trestaní priestupkov podľa niektorých právnych predpisov o cenách a zásobovaní obyvateľstva,
23. vládne nariadenie č. 163/1943 Sb., ktorým sa mení vládne nariadenie č. 393/1941 Sb.,
24. zákon č. 91/1943 Sl. z., o trestnom rozkaze v konaní pred policajným trestným súdom,
25. vládne nariadenie č. 137/1944 Sb., o trestnom rozkaze v správnom trestnom konaní,

    26.§ 74 zákona č. 134/1946 Sb., o dávke z majetkového prírastku a o dávke z majetku,
27. nariadenie Slovenskej národnej rady č. 16/1948 Sb. n. SNR, o stíhaní a trestaní priestupkov senátmi pri policajných trestných súdoch podľa niektorých predpisov o cenách a zásobovaní obyvateľstva,
28. zákon č. 112/1948 Sb., ktorým sa upravujú niektoré otázky trestného konania správneho v odbore vyživovacom, zásobovacom a cenovom,
29. nariadenie Slovenskej národnej rady č. 21/1948 Sb. n. SNR, o trestaní niektorých priestupkov na mieste,
30. nariadenie Sboru povereníkov č. 94/1949 Sb. SNR, ktorým sa vykonáva nariadenie Slovenskej národnej rady o trestaní niektorých priestupkov na mieste.

§ 94.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. augusta 1950; vykonajú ho ministri vnútra, národnej bezpečnosti a financií po dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

Kopřiva v. r.

Kabeš v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.